

ἐκάστης ἡμέρας ἐξησφαλισμένον, ἀνταμοιβὴν ἀνάλογον, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ μετοχὴν ἐπὶ τοῦ καλλιεργουμένου ἀγροῦ. Ὁ δὲ πολιτισμὸς ἤθελε καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ὠφεληθῇ, διότι ἠθέλομεν αὐξήσει τοὺς γεωργικοὺς τῆς Γαλλίας πό-

ρους καὶ ἀπαλλάξει τὰς πόλεις ἡμῶν ἀπὸ φυλὴν παράσιτον, ἐν τῇ ὅποιᾳ τὸ κακούργημα εὐρίσκει συχνάκις τοὺς φοβερωτέρους αὐτῆς συνεργούς.

B.

Η ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ.

(Κατὰ τὸν Λαμαρτίνον.)

Εἰς τῆς ζωῆς τὴν φωτεινὴ πηγὴ ῥομφαία τοῦ ῥίχνει
ὁ Παντοκράτωρ κ' ἐρωτᾷ τὸ λαμπερὸ τοῦ πλάσμα,
— Ἐσὺ, ποῦ ἡ θεία μου βουλή σ' ἐστόλισε μὲ λάμψη
Ἥλιε, ἀχτῖνα ἀπ' τὸ φῶς τῆς θεϊκῆς μου δόξης
σταλμένε λάμψη καὶ χαρὰ στή πλάση μου νὰ φέρῃς
γιὰ νὰ δοξάζῃ καθ' αὐγὴ τὸ θεῖον ὄνομά μου,
εἰπέ μου, ἀπὸ τὰ πολλὰ τὰ δῶρα ποῦ μοιράζει
τὸ φῶς σου, ἀπ' τὰ βήματα τοῦ γίγαντος ποῦ κάμεις
στοὺς οὐρανοὺς, ἀπ' τῆς ζωῆς τὰς χαρωπὰς ἀχτῖνας
ποῦ ῥίχνεις κι' ἀπογεύεται μὲ πόθο καὶ λαχτάρᾳ
κάθε μου πλάσμα ζωντανό, εἰπέ μου τί ἀπ' ὅλα
σοῦ φέρει πλειότερ' ἡδονὴ καὶ γίνεται αἰτία
νὰ εὐλογῇς τὸν Πλάστη σου γιὰ τὰ χαρίσματά του;

Τὸ λαμπερὸ τοῦ πρόσωπο ἐσκέπασσε ὁ Ἥλιος
καὶ ἀπεκρίθη τοῦ Θεοῦ μὲ φόβο καὶ μὲ σέβας,
— Τὸ ἄμετρο διάστημα ἐμὲ γιὰ φῶς προσμένει
καὶ λαμπυρίζ', ἅμα φανῶ, ἡ ἄμμος τῆς ἐρήμου·
τὸ κρυσταλλένιο ἀναλῶ στεφάνι τοῦ Λιβάνου,
ἔστα σύνεφα τοῦ Οὐρανοῦ σκορπίζω φῶς καὶ φλόγα,
καὶ σὲ καθρέπτῃ διάφανο, στὴ θάλασσα, κυττιέμαι.
Ἄλλ' ὅταν ἀπ' τὸ ῥάγισμα τοῦ θόλου μιὰ περάσῃ
ἀχτῖνα μου, ἔστῃ φυλακὴ ποῦ ἀναλεῖ καὶ σβύεται
ὁ ἄθλιος κατὰδικος κι' ἓνα πικρὸ τοῦ δάκρυ
στεγνώσω στοῦ βλεφάρου τοῦ τὴν ἄκρη, ὃ ἐκεῖνος

μέσα στὸ σκότος χαιρετᾷ τὸ φῶς ποῦ λαχταροῦσε
παρηγοριέται μιὰ στιγμή, κ' ἐγὼ Ἐσὲ δοξάζω.

.

Ὅτι τὸ φῶς ἀπήντησε ἑστὸν μέγαν Εὐεργέτην
αἰσθάνομαι κ' ἐγὼ, μικρὸ ἀσήμαντό του κτίσμα.
Ἦνσὴ τῆς δόξης ψεύτικη, χαρᾶς ἀνατριχίλα
δὲν μοῦ γεννᾷ, οὔτ' ἡ ἐλπίς νὰ ζήσῃ τ' ὄνομά μου,
στῆς φαντασίας τὰ πτερὰ οὔτε σὰν ἀναβαίνω
στὸν Οὐρανό, κ' ἡ λύρα μου ὕμνο λαμπρὸ τονίση·
ἀλλ' ὅταν μέσ' τὴν σκοτεινὴ τοῦ μυστηρίου νύκτα
φέρῃ μικρὴ παρηγορίᾳ ἡ ἀσθενὴς φωνή μου
καὶ ἀντηχήσῃ σὲ ψυχὴ ἀγνώριστη καὶ ξένη
βασανισμένη τρομερὰ ἀπ' τῆς ζωῆς τὰ πάθη,
τότε τὸν Πλάστην εὐλογῶ γιὰ τὰ χαρίσματά του.

Δ. Β.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΠΕΡΓΑΜΟΥ.

.....ΜΕΡΑΙΣ.....
.....Α.Ι.ΟΜΡΕΙ.....
.....ΙΣΕΝΔΕΤΟΙ.....
.....ΝΩΤΕΡΑΝΕΚΦ.....
.....ΝΤΗΙΤΩΝΠΑΝ.....
.....ΣΜΕΝΑΔΙΔΟΣΘΑ.....
ΕΥΤΟΝΚΑΙΔΙΚΑΙΑΝ
ΜΑΛΛΟΝΤΟΝΕΠΑΙΝΟΝ
ΟΜΕΝΟΥΑΥΤΟΥΚΟΣΜΙΟΣ
ΟΝΕΣΤΙΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣ...
ΟΙΣΑΝΔΡΑΣΙΝΙΝΑΚΑ...
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΒΟΥΛΗΕΠΑΙ
ΕΣΧΗΚΕΝΕΜΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣ
ΙΤΗΙΕΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝ(Α)ΓΑΘ
ΝΩΙΤΩΙΜΕΓΙΣΤΩΙ...ΝΟ...
ΝΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ.....

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς εὐρισκομένης ἐν τῷ Σχολείῳ.

Σημ. Ορμ. Αἱ ἐκ Περγᾶμου ἐπιγραφαὶ ἐστάλησαν παρὰ τοῦ φιλομούσου καὶ ζηλωτοῦ
τῶν Ἀρχαίων Κ. Ν. Ι. Ῥάλλη Ἰατροῦ, μέλους ἀντεπιστέλλοντος τοῦ Συλλόγου Ὁμήρου.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. Σλ. 402 στήλ. 2 σειρ. 29 ἀνάγνωθι τὸ περισινὸν ἀντὶ τὸ πελυσινόν.—
Κωκκαὶ ἐπιγραφ. ὑπογραφή Ι. Σακκελίων.